

**בס"ד כ' מר-חשוון ה'תשפ"א**  
 הדלקת נרות - 16: 27  
 צאת השבת - 17: 18  
 רבנו תם - 17: 52  
**שעון חורף** - מהלוח המדוייק של "אור החיים"  
 ע"פ "אופק תל אביב"

**שנה עשרים ואחת - עלון מס' 1032**  
 @ השבת כ' חשוון הילולת ר' מרדכי שרעבי זצ"ל.  
 @ להקדשת העלון לרפואה והצלחה, פרנסה טובה או  
 לעיני קרוביכם. **טלפון המערכת : 054-7743834**



# אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל  
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י



**פפטידין: "ואשיח אחת"**  
 (מלכים ב' ד')

**עקב מצב התחלואה מנגיף הקורונה, לצערנו לא נקיים במוצ"ש את השידור בלויין**

## פרשת וירא

**מַעֲיָיִי הַפְּרִשָׁה:**  
 ← ביקור שלוש המלאכים אצל אברהם ושרה ובשורתם על הולדת יצחק לעת זקנתם.  
 ← הפיכת סדום ועמורה והצלת לוט ומשפחתו.  
 ← אברהם ושרה בגרר.  
 ← הולדת יצחק וגירוש ישמעאל מבית אברהם.  
 ← הברית בין אברהם ואבימלך בבאר שבע.  
 ← **עקידת יצחק**, הנסיון העשירי והגדול.  
 ← תולדות בני נחור שממנה יצאה **רבקה**.  
 ← **"ויקה בן בקר רך ויטו ויתן אֶל הַנְּעָרִים"** (יח,ז)  
 משימה חשובה ודחופה רצוי לחלקה למשימות קטנות, כך היא תתבצע מהר יותר. אברהם מחלק משימות לשרה ולנער ולעצמו.  
 ← **"למועד אשוב אליך כעת היה ולשרה בן..."**  
 ה' קובע את מין הוולד שיוולד, אף בטרם האישה הרה. ה' אומר לאברהם שבעוד שנה, שרה תלד בן, והרי הריון אורך 9 חודשים, כלומר היא טרם הרתה.  
 ← **"ויצא לוט וידבר אל חתניו לוקחי בנותיו..."**  
 חתנים הרי הם כבנים. המלאכים מציינים שיקח אתן 'חתן וּבְנֵיךָ וּבְנֵיךָ', אך לוט יצא לדבר רק אל חתניו ולא לקח אתן אלא את אשתו ובנותיו ולא את בניו, כי לא היו לו בנים. מכאן ש'בניך' הנוכרים, הם חתניו.  
 ← **"וירא והנה שלושה אנשים"**  
 מדוע אצל אברהם כתוב **אנשים** ואילו אצל לוט כתוב **מלאכים** שנאמר "ויבואו שני המלאכים"? אלא אצל אברהם אבינו ע"ה נדמו המלאכים לאנשים לפי שבראותם התנהגות אברהם אבינו ע"ה ברוב קדושה וטהרה נתאוו המלאכים להיות כבני אדם. אבל כשבאו אצל לוט וראו הליכותיו אמרו מוטב להיות מלאך מאשר אדם בעוה"ז.  
 ← **"מהריי שילוש סאים קבוח"**  
 שלוש סאים קמח סופי תיבות **שמח** שמצוות הכנסת אורחים יש לעשות בשמחה. (ר' משה שליט"א)  
 ← **"משיטה גדול ביום הגמל"**  
 הגמל! אותיות **מגלה** רמז לסעודת פורים ביום שקוראים את המגילה, וזהו "ביום הגמל". כמו"כ יש כאן רמז נוסף לעשות סעודה ביום הג' למילה וזהו ביום הג-מל.

**פִּנְתַּי הַנִּיבִים וְהַפְּתוּחִים**  
**לְעוֹלָם יְשִׁים אָדָם עֲצָמוֹ עַל דְּבַרֵי תוֹרָה כְּשׁוֹר לְעוֹלָם וְכַחמוֹר לְמִשְׁאֵי**  
 על אדם ליגע עצמו בתורה ביום ובלילה כשור המתיגע בנשיאת עול המחרשה וכחמור המתיגע בנשיאת משאות. השור נברא כדי לחרוש את האדמה על מנת שתוכל אחר כך להניב פירות שזורעים בה. תפקיד החמור להוביל את התבואה לאחר שצמחה. כך הוא בענין לימוד התורה. מתחילה צריך אדם ליגע עצמו להבין את דברי התורה. אחר כך, לאחר שנתבררו לו הדברים, מצוה לשאת אותם.

**השידור ממשול מדר עמי!** העלון טעון גניזה. אין לעיני בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי" : <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

**חלב נוכרי ואבקת חלב**

א. גזרו חכמים על חלב שחלבו גוי ואין ישראל רואהו, לאוסרו באכילה, שמא יערב חלב מבהמה טמאה עם החלב הטהור. [נראה להלן סי' קטז כל פרטי הדינים בדין חלב שחלבו גוי]. [ילקו"י איסור והיתר כרך ב'. יחווה דעת ח"ד]

ב. ואמנם גוי החולב בהמה כשרה, אף אם אין הישראל נוכח שם מתחלת החליבה עד סופה חלב נכנס ויוצא באמצע, הגוי חושש לערב בו חלב מותר, והחלב מותר, בתנאי שהישראל יהיה שם בתחלת החליבה ויראה שהוא חולב לתוך כלים נקיים מצחצוחי חלב שדרכו של הגוי לחלוב לתוכם. [ילקו"י איסור והיתר כרך ב' עמוד פה].

ג. גוי החולב חלב מעדר שיש שם רק בהמות טהורות, אף שאין בעדר בהמה טמאה, יש לאסור את החלב כל שאין הישראל רואהו, או שאינו נכנס ויוצא באמצע החליבה. ואם הישראל יושב בחוץ לשמור על הגוי החולב שלא יביא חלב טמא ממקום אחר, מותר, ובלבד שיראה את כלי החליבה לפני החליבה שיהיו נקיים. [ילקו"י איסור והיתר כרך ב']

ד. גם במקום שהגויים המצויים באותה עיר אינם מערבים חלב טמא עם חלב טהור מחמת שהדבר מאוס בעיניהם, אפילו הכי אין להקל בחלב שחלבו גוי ואין ישראל רואהו. [ילקוט יוסף איסור והיתר כרך ב' עמוד פט].

ה. יש אומרים דבמקום שאין חלב טמא מצוי, או שאין כדאיות מסחרית לשווק חלב טמא, מנהג הספרדים להתיר לשותות חלב שחלבו גוי בפומבי. ויש חולקים, וכן עיקר החמירי. [ובחוץ לארץ, ראה בסעיף דלהלן]. [ילקוט יוסף איסור והיתר כרך ב' עמוד פט].

ו. יש אומרים שבארצות שקיים בהם חוק האוסר לערב סוגי חלב זה בזה, אפשר לשתות חלב עכו"ם. שהגוי חושש מלערב חלב טמא עם החלב הטהור. [חזון איש. אגרות משה]. ויש חולקים ואינם סומכים על חוק המדינה בחשש לתערובת של איסור תורה, וגם מחשיבים איסור זה ככל גזירות חכמים דאף שבטל הטעם לא בטל הדין. [מנחת יצחק, קנין תורה בהלכה, וכ"ד הסטייפלר]. ולדינא, ראוי ונכון להחמיר תורה לשתות חלב עכו"ם זולת במקום חולי או לתינוקות. ומכל מקום הדרים בחוץ לארץ בקביעות וקשה להם להחמיר בזה, וגם אין באפשרותם להשיג חלב ישראל, הסומך על דברי המקילין יש לו על מה לסמוך, גם שלא במקום חולי. [ילקוט יוסף איסור והיתר כרך ב' עמוד צ].

ז. חלב שחלבו גוי שנתבשל בכלים, אוסר את הכלים שהורתח בהם. ולכן הנוסעים במטוס של חברה לא יהודית, שיש לחוש שהשתמשו בכוסות של הקפה בחלב של גויים, ישתו הקפה בכלי זכוכית שאינם בולעים ואינם פולטים. אולם אם אי אפשר יש להקל בשעת הדחק אף בכוסות של פורצליין וכיוצא בזה. [איסור והיתר כרך ב' עמוד צד].

ח. אבקת חלב של גויים שמעריבים בשוקולד וכדומה [עם הכשר מהרבנות], מעיקר הדין אין בזה איסור משום חלב עכו"ם, אחר שידוע שעושים אבקה זו מחלב פרות. וכן דעת החזון איש, הרב זקן אהרן, לבושי מרדכי, ועוד. ולכן מותר לאכול שוקולד זה. אולם עם כל זה ראוי ונכון להחמיר בזה. אך לקטנים יש להקל גם במיני מתיקה. [איסור והיתר ב' עמוד צו. וכ"ד כמה מאחרוני זמנינו, ובהם: שו"ת לבושי מרדכי, זקן אהרן וולקין, החזון איש (יורה דעה סימן מא)]

ט. אבקת חלב סינטטי או פרווה הנמכרת כיום ברוב החנויות בארץ, אם אין עליהם הכשר אסור לאוכלה מחשש שמא יערבו באבקה זו חומרים אחרים האסורים באכילה. והדין כן גם באבקת חלב סינטטי המיוצרת בארץ. [ילקוט יוסף]

י. אין לקנות מיני מתיקה, כמו סוכריות ומסטיקים ושוקולד הבאים מחוץ לארץ בלי הכשר, שיש בהם כמה חששות של תערובת דברים האסורים באכילה, ובמיוחד בשוקולד.



**מכל מלמד השכלתי**

**מיידה כנגד מיידה**

מדרש: כל מה שטרח אברהם בהכנסת אורחים השפיע לבניו אחריו במידה כנגד מידה:

**"יקח נא מעט מים"** - "ויכה בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם"

**"ואל הבקר רץ אברהם"** - "ורוח נשא מאת ה' ויגו שלווים"

**"יהוא עומד עליהם"** - "הנני עומד לפניך שם על הצור"

**"ואברהם הולך עימם לשלחם"** - "וה' הולך לפניהם יומם"

**מידע הפכה העיר סדום לסמל' החטא,**

**הרוע והשחיתות?**

כי השפע העבירם על דעתם. השגשוג היה להם לרועץ. רצונם לשמור על עושרם הובילם אל האבדון.

העושר יצר תיאוריה כלכלית הטוענת שהזולת, בעצם מהותו, פוגע במרחב המחיה שלנו. הזכות להגן על האינטרסים שלנו, כופה עלינו מאבק מתמיד נגד מהגרים בלתי רצויים. סדום היתה למולדת האגואיזם המאורגן, המעוגן בחוקי המדינה.

לשם כך חוקקו את החוק הבא שאושר ברוב דמוקרטי: "הכריזו בסדום ואמרו: כל מי שהוא מחזיק ידי עני ואביון בפת לחם - ישרף באש" (פרקי דרבי אליעזר כ"ה).

זהו חוק הגבלת ההגירה שעונש כבד בצידו. אנשי סדום בוודאי טענו להצדקתם שאין להם ברירה. האינטרס העליון של המדינה חייב אותם. בעטיו, כל הפוגע במדינה ובכלכלתה, ויהיה זה הלך זר או פרויט מקומי, כל פושט יד שאינו עובד - אחד דינו להישמד.

לא פריעת חוק והשתוללות חסרת רסן הפכה את סדום... לסדום. להיפך, שמירת החוק, במיוחד חוק זה של אי הגשת סיוע לזרים - הוא המעשה הסדומי. עצם קבלת חוק זה שחרר את האזרחים מכל שמץ אשמה ומוסר כליות. חוק המדינה אוסר להגיש עזרה, והאזרח ההגון נשמע לו. "רק נשמעתי לפקודות", הן המילים המזוועות שבפי כל הפושעים הנצאים שהועמדו לדין. בעזרת החוק נשאר המצפון נקי, כי איש אינו משתמש בו.

על קרקע זו צומחות האלימות והאדישות לסבל הזולת. כך מת האנושי שבאדם. בפיתוח אדישות זו טמון חטאה הגדול.

תיאור דמותה של סדום הוצמד בתורה לתיאור חסדו של אברהם, במטרה להבליט את הניגוד, לעמת בין הטוב והרע, בין האמת והשקר.

גמדים של חסד

ארנון יוגב נהג המונית, היה עברייך תנועה מועד. ארנון סבל מאי - שקט ורגלו קלה על הגאז. תמיד היה נדמה לו שאם ימהר ירוויח יותר, ויצליח להקדים את חבריו הנהגים ללקוח הבא. ייאמר מיד, חנה רעייתו שבאה מבית טוב ושומר שבת, לא חיבבה בלשון המעטה את החיפזון של בעלה על הכביש, והתריעה בו פעם אחר פעם. השעה היתה שתיים וחצי בצהריים, כאשר ראוני שימשונוב תלמיד כיתה ה' סיים את לימודו בתלמוד תורה, פנה לעבר שער היציאה. ראוני הקטן ירד אל הכביש כדי לחצותו מבלי לעלות בדעתו שאדון ארנון יוגב נהג המונית הפרוע שועט בכביש העירוני במהירות 120 קמ"ש ולא ברור לאן. התאונה היתה בלתי נמנעת. הפאניקה שלפפה את יוגב דחפה אותו להימלט מן המקום. שעה אחר כך שמע כי "תלמדי כבן 11 נהרג בתאונת "פגע וברח" ליד בית ספרו, והמשרה מחפשת את עקבותיו של נהג המונית". ארנון יוגב שעט אל השדה כולו מבוהל, נסער, בוכה, מכה את ראשו בידיו וצורח "מה עשיתי? מה עשיתי? אוי ריבוננו של עולם! חרב עלי עולמי... הצילו!!! 24 שעות אחר כך הוא כבר הסגיר את עצמו לדי המשרה. בבית המשפט הוצג כעברייך כבישים מועד. בסופו של יום נגזר עליו שנתיים מאסר, מעבר לשלילת רישונו. חנה יוגב התמוטטה למראה בעלה המובל אבל וחפוי ראש לריצוי מעצרו.

האב השכול הרב רחמים שימשונוב היה מסדר הקידושין של בני הזוג יוגב, ויתירה על כך הוא אף התכבד להיות הסנדק של שמואל, בנם הבכור של היוגבים. חנה הסתגרה בביתה חוששת להלך ברחוב עקב הביזיון והבושה מהאסון שנגרם למשפחה היקרה והחשובה שהיא כה אוהבת ומכבדת. רגליה לא נשאו אותה לנחמס בימי אבלם, היא אף לא העיזה להתקשר. אחרי שלושה חודשים הציקים החלו לחזור. נושים דפקו בבלת. המשכנתא אף היא לא כובדת. בעל המכולת הודיע לחנה שהוא לא נותן מצרכי מזון, עד שיכוסה כל החוב. "תביני אותי" אמר והשפיל את עיניו. חברת החשמל איימה פעמיים ולבסוף ניתקה את החשמל. אחר כך נותק גם קו הטלפון.

המכות רדפו זו את זו, עד לאותו בוקר שחנה הפכה את לא הבית כדי למצוא כמה שקלים לקנות חלב ולחם. היא לא מצאה, ונפלה על הספה פוכרת ידיה וזועקת בשקט, מעלבון ועלבון. "אבא שבשמים: רחם עלי".

דפיקה בבלת. בפתח שליח ובידו ארגז עמוס לעייפה במוצרי מזון יבשים ושקית ניילון גדושה בחלב ולחם ומטרנה. מאחוריו השתרך שליח נוסף ובידו שקיות טיטולים ומעטפה. "זה שלחו לך" אמר ונעלם, עוד לפני שהספיקה לשאול מי שלח מעטפה עם 3000 ₪. חנה שילמה את חוב החשמל והפקידה מקדמה בידו של בעל המכולת. "גברתי יוגב את לא חייבת לי פרוטה. אמש הגיע לכאן יהודי שאני לא מכיר ושילם את כל חובך בכרטיס אשראי". חנה הייתה המומה. עם יתרת הכסף שילמה את החוב לטלפון. יומיים אחר כך צלצל הטלפון מפקידת הבנק "חנה יוגב שלום, לפני דקה עזב את הבנק יהודי שאינני מכירה וכיסה את כל המינוס בחשבונך כולל החזר של המשכנתא. אני מקווה ששימחתי אותך". "בהחלט" השיבה חנה במבוכה. ארנון בבית סוהר, פעמיים בשבוע ביקורים. הקטנטנים מתגעגעים ומשוועים לאבא... ארנון שואל "איך את מסתדרת חנה?". "אתה לא תאמין, יש איהה גמד קטן או גדול אינני יודעת, הוא פשוט דואג כל הזמן שלי יחסר דבר.

נותן לי חשבון פתוח במכולת, משלם חשבונות חשמל, משלם טלפון ואף שולח זרי פרחים בשבת, שקיות של ממתקים לילדים, כיסה את המינוס בבנק. זה ממש גמד מדהים... אינני יודעת. ארנון פער פיו בתדהמה, וכשהתעשת שאל "האם ביקרת את משפחת שימשונוב מאז התאונה?" שאל. "אני מתביישת, אני לא מסוגלת להסתכל להם בפנים". "אני מבטיח לך, והבטחתי גם לבורא עולם שאני יורד מההגה ובעזרת ה', כמו שרצית תמיד, נכניס לביתנו את השבת והקידוש... חכי לי, תוך פחות משנה אשתחרר..."

מיד עם שחרורו של ארנון מהכלא, ניסו היוגבים להתחקות אחרי הגמד שדאג במסירות לכל מחסורה של הרעייה האומללה. אגב, ביום השחרור מהכלא מצא ארנון בתיבת הדואר מעטפה ובה תלוש קנייה של בגדים ע"ש 800 ₪ ובו פתק קטן "אנו ממכרים אותך על צאתך מן הכלא, ומייחלים שתפתח דף חדש ומוצלח בחיים".

רק אחרי חודשיים מאז השחרור, אזרו ארנון וחנה יוגב את האומץ לבוא ולהתנצל בפני משפחת שימשונוב. הזוג שימשונוב קיבל במאור פנים את היוגבים, הגישו קפה ועוגות, והקפידו לשוחח על כל נושא שבעולם, רק לא לאזכר את האסון. "אני נורא מתנצל, ומבקש את סליחתכם, זה מעשה פשע ממש איך שנהגתי, אינני יודע איך לנחם, אינני יודע איך לתקן את העוול, אנא מחלו לי". "מחלנו ארנון, הכל רצון ה', בראש השנה וביום כיפור אומרים מי ימות ומי יחיה, מי חברך מי בחנק... גזירת המוות לא בדינו, רק צריך להשתדל לא להיכנס לתחום המסוכן שמגלגלים חובה על ידי חייב... אנחנו סולחים מכל הלב" אמרו הרב והרבנית. 15 שנים חלפו מאז אותו ארוע טראגי. לארנון וחנה יוגב נולדו עוד חמישה ילדים, ביתם הפך מזמן לבית חרדי לכל דבר.

האורש והשמחה שררו במעונם, ורק חידה קטנה עדיין ליוותה אותם... מי הוא אותו שדאג למלא את חסרונו של חנה בימים הקשים ההם. בוקר אחד נכנסה חנה יוגב למשרד הפנים כדי לדווח על אובדן תעודת זהות, ולבקש חדשה. הפקיד שאל: "אתם משפחת יוגב?". "כן" השיבה. אתם גרתם בעבר ברחוב הדף היומי בשכונת "עריבי חלף?". "אכן כן, אישרה חנה. "אם כן, לפני כ 15- שנים כשהייתי צעיר יחסית, נבחרתי להיות כשליח לעשות עמכם כמה מצוות, אתם בוודאי יודעים מי היה המשלח... הרב שימשונוב כמובן". "הרב שימשונוב?!!" השתאתה חנה. "כן, כן" השיב הפקיד "נאשים נפלאים". בשעת לילה ולאחר תאום טלפוני, הגיעו ארנון וחנה לבית משפחת שימשונוב עם זר פרחים, כדי להבין את פשר ההטבה המופלאה באותם ימים קשים. הרבנית שימשונוב: "כן, היינו שבורים ומרוסקים ממותו של בנו ראוני ז"ל. אנחנו בני אדם ולא מלאכים. נודה על האמת, זעמנו וזעפנו לך ארנון על נהיגתך הפושעת והרשלנית. הרגונו שקשה לנו לסלוח לך, אבל אחרי שלושה חודשים מישהו דאג ללחוש לאוזנו כי חנה סובלת ממש... ואז בעלי אמר לי, עדנה, זה הזמן להתעלות על עצמנו. אנחנו נטהר את ליבנו, ונעשה עם הזוג האומלל הזה חסד זך ועליון. נדאג לכל מחסורם, גם אם המאמץ הזה יכביד על חיינו. בעלי שכר שליח צעיר וביקשו לשמור בסוד את שם משלחו. אז משמים, אחרי 15 שנים, ההבטחה נמוגה מזיכרונו. החסד הזה ממש הבריאת אותנו, הרגשנו תחושת אחווה. שתזכו להתחזק ביראת שמיים ותהיה הכפרה האמיתית הראויה לעילוי נשמתו של ראוני בנו ז"ל. ובאמת עקבנו באושר רב אחרי התעלותכם הרוחנית שהיא עצומה וענקית לאין ערוך מן ההטבות הקטנות הגשמיות, ששלחנו לכם באותם ימים."

(הרב יעקב לוי שליט"א)

**מדוע בחר אברהם בעוגות ולוט בחר לאפות מצות**

מתרץ בספר מעגלי צדק: מבואר בחז"ל שהמלאכים באו בפסח. וישנה הלכה שאין אופין "פת עבה" בפסח מחשש שמא תחמיץ, ואולם מצינו שבבית המקדש התירו לכוהנים לאפות פת עבה בפסח כיון שהיו זריזים ולכן אין חשש שתחמיץ הפת למרות עובייה...

ועל פי זה הוא מתרץ את שאלתנו: אברהם אבינו זרזו היה, שהרי ממנו למדים אנו את מאמר חז"ל: "זריזים מקדימים למצוות" שנאמר: "וישכם אברהם בבוקר", ולפיכך יכל אברהם לאפות עוגות בפסח - פת עבה, שמחמת זריזותו אין חשש שתחמיץ העיסה. אך לעומתו, לוט שלא "הצטיין" בזריזות (שנאמר עליו: "ויתמהמה"), היה ביכולתו לאפות רק מצות ולא עוגות מחשש שמא יחמיצו.

אברהם מגיש עוגות סולת, ולוט נותן מצות. יתכן שכאן לוט מוכרח למהר, כדי שלא יספיקו השכנים להיכנס לביתו ולראות את הארוחה שמקבלים האורחים. אך יתכן שהגורם לכך הוא חוסר שיתוף הפעולה של אשתו.

**"בניך כשתלי זתיים" - חינוך**

**איך נוכל להוסיף קצת "פלפל" לשיחות המשמימות הללו עם הילדים?**

אחד הרעיונות הוא לשאול את עצמך, "האם אני תמיד במצב רוח מתאים לשיחה?" הרי אני עשוי להיות עייף או רעב, או לחוש צורך בשקט ושלווה. לא תמיד אני מרגיש מוכן לקשקש. גם ילדינו לא.

יש ילדים שאף פעם אין להם מה לומר עד שמשיכבים אותם במיטה בלילה, ואז הם מפטפטים ומצייצים כאילו זה עתה לחצו להם על מתג ההפעלה. יש ילדים המוכנים לדבר בשקט של הלילה, כשהאורות כבים וחס ונעים להם. אחרים אוהבים לדבר בבוקר, כשהם מתעוררים שמחים ועלזים ומבעבעים מרוב סיפורים שיש להם לספר לנו.

תפסו את הרגעים שבהם הם במצב-רוח מתאים לשיחה. ספרו להם על עצמכם. ספרו להם על היום שלכם, שתפו אותם במעלות ובמורדות שלכם. הראו להם דוגמה של שיחה טובה, כך שיוכלו ללמוד גם הם כיצד לשוחח כך.

**כל הישועות והברכות**  
לשרון ושדנה ישראל היימן  
זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל**  
תגן בעדס, לרפואתם  
והצלחתם שיתברכו בכל מילי  
דמיטב ויתגשמו כל משאלות  
ליבם. שיוזכו באושר ובפרנסה  
טובה לשנים רבות טובות ונעימות,  
וירוו נחת מיוצאי חלציהם  
להבדיל לעיני חיים בן אברהם ז"ל

**סוכה והצלה**  
**לאלי וכלה לכלרי**  
שיברכו מפי עליון  
ובכל מילי דמיטב  
ברוחניות ובגשמיות  
יאיר הקב"ה דרכם  
ומזלם מתוך בריאות  
איתנה ופרנסה טובה  
וירוו נחת ושלווה  
מיוצאי חלציהם.

**סוכה והצלה**  
**מניין שחרית**  
ביום חול מתקיים  
**כל יום בשעה 08:00**  
עם הרב  
**שלמה דוידיי היימן**  
בבית הכנסת  
**"אוהב שלום"**  
צמוד לרבנות יבנה.  
הציבור מוזמן  
**מנחה בשעה 13:15**

**סוכה והצלה**  
**לשאול זידיה מאיר**  
שיברכו מפי עליון ובכל  
מילי דמיטב ברוחניות  
ובגשמיות יאיר הקב"ה  
דרכם ומזלם מתוך  
בריאות איתנה  
ופרנסה טובה  
וירוו נחת ושלווה  
מיוצאי חלציהם  
וזיווג הגון לבנותיהם.

**רפואה שלימה**  
**לשלום מוסאי**  
בן **רחל היימן**  
הקב"ה ילחם מזר  
ומרפא מרמי"ח אבריו  
וש"ה גידיו. שיתחזר  
לאיתנו הראשון ויזכה  
לשנים רבות וטובות  
עם רעייתו **מזל**  
וזיווגים הגונים לבניו

ניתן להקדיש את העלון  
ושיעורי הלויין  
לרפואה, ברכה והצלחה,  
לפרנסה טובה,  
זיווג הגון, זרע בר קיימא  
או להבדיל לעיני יקיריכם.  
מערכת העלון:  
**08-9437333**  
**054-7743834**

**סוכה והצלה**  
**אריה ורחל נג'איה**  
על כל הסיוע והעזרה  
לזיווג הרבים  
שיתברכו ברפואה  
שלימה ובכל מילי  
דמיטב ברוחניות  
ובגשמיות בפרנסה  
טובה הם ובני ביתם  
לשנים רבות  
טובות ונעימות.

**סוכה והצלה**  
לידינו מזכי הרבים  
**פנחס ושדנה יעקובי**  
על כל הסיוע והעזרה  
שיתברכו ברפואה  
שלימה ובכל מילי  
דמיטב ברוחניות  
ובגשמיות בפרנסה  
טובה הם ובני ביתם  
לשנים רבות וטובות.

**סוכה והצלה**  
**לע"נ יושבה אהרני**  
שיתברכו ברפואה  
שלימה ובפרנסה  
טובה ובכל מילי  
דמיטב ברוחניות  
ובגשמיות וירוו נחת  
ושלווה מיוצאי  
חלציהם וזיווגים  
הגונים לילדיהם

**תפילות בבית הכנסת**  
**"אוהל מועד" יבנה**  
05-40 - שחרית יום חול  
16-35 - מנחה יום חול  
ומיד תפילת ערבית  
**תפילות בשבת**  
07-15 - שחרית ליום שבת  
12-00 - תהילים ושעור לנשים  
14-00 - שיעור גמרא  
15-00 - מנחה ליום שבת

לעיני הצנוע והענו  
**חיים ישראל ז"ל**  
בן אברהם ז"ל  
כדי חשון פקידת שנתו  
שימליץ טוב בעד כל משפחתו

לעיני הצנועה והענוה  
**סעדיה חנה ז"ל**  
בת חביבה ומשה ז"ל  
כדי חשון פקידת שנתה  
שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

לעיני הצנוע והענו  
**שלמה גור ז"ל**  
בן חנה ז"ל  
השבעו שלושים לפטירתו  
שימליץ טוב בעד כל משפחתו

**סוכה והצלה**  
**לרבינו דוקרקר**  
בת רבקה-רובי  
ויוסף. **שתזכה**  
**עוד השנה לזיווג**  
**הגון משרוש**  
**נשמתה הטוהרה**  
תתברך ברפואה  
שלימה ובפרנסה  
טובה ולשנים  
רבות ונעימות

**סוכה והצלה**  
**מרדכי ורותי גזולין**  
על כל הסיוע והעזרה  
לזיווג הרבים  
שיתברכו ברפואה  
שלימה ובכל מילי  
דמיטב ברוחניות  
ובגשמיות בפרנסה  
טובה הם ובני ביתם  
לשנים רבות  
טובות ונעימות

**סוכה והצלה**  
**די"א יושבה דוידיי**  
שיברכו מפי עליון  
ובכל מילי דמיטב  
ברוחניות ובגשמיות  
יאיר הקב"ה דרכם  
ומזלם מתוך  
בריאות איתנה  
ופרנסה טובה  
וברכה והצלחה  
לכל ילדיהם

**שבת שלום ומבדרך**

**לעיני הצנוע והענוה**  
**רחל גזולין**  
בת פריחה ז"ל  
כא' חשון פקידת שנתה  
שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

**לעיני הצנוע והענו**  
**יוסף זוקרני ז"ל**  
בן רחל ומשה ז"ל  
כא' חשון פקידת שנתו  
שימליץ טוב בעד כל משפחתו

**לעיני הצנוע והענו**  
**חיים דמארי ז"ל**  
בן כדריה ז"ל  
כ"ו חשון פקידת שנתו  
שימליץ טוב בעד כל משפחתו

**רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :**  
שלמה לארי בן מרים היימן  
משה נאמן בן מרים היימן  
אברהם נאמן בן מרים היימן  
ישראל פריג' רפאל בן מרים היימן  
שבתאי מוסאי בן הגיית היימן  
משה משה בן סרוור היימן  
מאיר חסן בן מסעודה היימן  
שלמה בועז בן זהרי היימן  
רבקה מורנו בת שרה מנב"ת  
אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת